

Kamerkoor vol beheersing, spanning en dynamiek

Hoe religieus van inhoud ook, Brahms maakte zijn Deutsches Requiem niet voor liturgische doeleinden. Het is ook geen requiem in eigenlijke zin. De gangbare katholieke tekst in Latijn wordt niet gebruikt. Daarvoor in de plaats koos hij delen uit de Bijbel aangevuld met een aantal Lutherse teksten.

Wat Brahms voornamelijk beoogde was de menselijke maat. Het werk moet vooral troost uitspreken. Geen hel en

Ein deutsches Requiem door Waterlands Kamerkoor o.l.v. Hans Noyens m.m.v. Esther Putter, Marc Pantus en Klaas Bakker en Ernst Binnenkamp (piano), zondag 7 april, Nicolaaskerk te Purmerend.

verdoemenis maar een verzoening met de dood. Oorspronkelijk zette hij voor het monumentale werk een groot orkest in. Latere versies toonden meer kamermuzikale settings met begeleiding van piano.

Het Waterlands Kamerkoor

heeft het Requiem eerder uitgevoerd, maar nog niet met de huidige dirigent Hans Noyens. Voor de goed bezochte uitvoering van zondag in de Nicolaaskerk is gekozen voor de zogenaamde Londense versie met begeleiding van piano quatre mains. Het kamerkoor werd voor de gelegenheid uitgebreid met tien extra koorleden.

Duidelijk is dat de samenwerking met Noyens in goede aarde valt. Noyens kiest vooral voor beheersing. In tempo en dyna-

miek. Echte risico's worden niet genomen. Dramatiek wordt niet sterk aangezet. De noten moeten voor zichzelf spreken. En dat werkt. De verleiding is bijvoorbeeld groot om het indringende tweede deel met zijn stuwende ritmiek extra te doen aanzwellen. Dat wordt nu juist niet gedaan. De zeggingskracht is er niet minder om. Ook in het zesde deel laat men zich niet verleiden tot bombast. De daarin verkondigde bazuinen klinken vanzelf boven alles uit. Ook

de twee fuga's passeren bescheiden maar zijn verder onberispelijk.

Duidelijk is dat de koorleden weten waarvoor zij staan. Inlevingsvermogen is bijzonder groot. Wat voortdurend overeind blijft, is de evenwichtige klank van het koor. Een mooie klank vooral. Helder door zuiver klinkende sopranen en toch warm door de inzet van de mannenstemmen. Het Requiem kent enkele korte bijdragen van solisten. Met sopraan Esther

Putter en bas bariton Marc Pantus maakte men een gelukkige keuze. Als overeenkomst hadden beiden volumineuze stemmen waarin lyriek niet ontbrak. Spannend was de inzet van de pianisten Ernst Binnenkamp en Klaas Bakker die behoorlijk wat werk hadden te verzetten. Ook in de pianopartij werd duidelijk hoe raak Brahms zijn noten kan zetten. Een bijdrage die een uitstekende uitvoering vervulmaakte.

EUGÈNE BESANÇON